

Schatkamer vol herinneringen

Om haar heen is het druk. Ze weet niet waar ze naartoe moet en raakt in paniek. Ze wil hier weg. Nu! In de verte hoort ze haar naam, maar ze ziet niemand. Ze hapt naar adem en slaat woest om zich heen. Dan voelt ze een zachte hand op haar wang. Een vederlichte kus op haar voorhoofd. 'Wakker worden lieffie, het is tijd om op te staan.' Heel even zweeft ze in dat heerlijke niemandsland waar alles kalm is. Lang duurt de rust niet.

'Mama wakker?' Hun peuter springt op bed en trakteert haar op een kusjesaanval. Haar hart vult zich met liefde. Dan glijdt haar blik naar de jurk die aan de kastdeur hangt. Er trekt een rilling door haar heen. Vandaag is de dag. Ze haalt diep adem en rolt uit bed om zich klaar te maken.

Het ene hectometerpaaltje na het andere schiet langs. Steeds weer honderd meter dichterbij. Kon ze maar terug naar hoe het was. Haar gedachten tuimelen over elkaar heen. Een warme hand knijpt zachtjes in de hare. De stilte omhult hen. Geen enkel woord lijkt het gewicht van het moment te kunnen verzachten. Het zachte gebrom van de auto brengt haar zachtjes naar een schatkamer vol herinneringen.

Hij loopt rond met drankjes en kaasstengels. Er zijn altijd kaasstengels. Zo toont hij zijn liefde. Praktisch en met oplossingen. Hij rijdt het hele land door om te verhuizen, op te passen en te klussen. Als iedereen is voorzien ploft hij neer in zijn stoel. Hij neemt een slok van zijn speciaal bier en smakt tevreden. Ze loopt de kamer door en wil naast hem op een poefje gaan zitten. Naast haar klinkt een harde schreeuw en ze wordt ruw aan de kant geduwd.

Stomverbaasd kijkt ze naar hem. Daar zit hij, met zijn iPad in zijn handen, voorzichtig als een pasgeboren baby, terwijl hij haar boos aankijkt. Hij heeft hem ternauwernood gered van haar achterwerk. Nog niet zo lang geleden was de vorige iPad buiten zijn schuld om met de kranten door de afvalroker verdwenen, dat gebeurt hem niet nog eens. Ze weet niet of ze moet lachen of huilen om de absurditeit van de situatie. Is die vent nou helemaal gek geworden?

Ze schrikt op als de auto tot stilstand komt. Iemand opent haar portier en helpt haar uit haar stoel. Ze rekt zich uit en strijkt voorzichtig haar jurk glad. Achter haar tilt haar man hun peuter met een grote zwaai uit de auto. Hij kraait van plezier, zich niet bewust van de tijd en plaats. De bomen ruisen zachtjes boven het grindpad.

Voor haar zitten vertrouwde en onbekende gezichten. Allemaal met hun eigen schatkamer vol herinneringen. Het gemis knispert in de lucht en knijpt haar keel dicht. Terwijl ze haar tranen wegslikt voelt ze iets warmes kriebelen bij haar been. Twee mollige handjes reiken omhoog. 'Mama? Ikke jou helpele?' Ze tilt hem op en met zijn zachte lijfje tegen zich aan begint ze te praten.

'Lieve papa...'

© *Bregje Boer, maart 2024*